

ESpanya FEDERAL

PERIÒDIC CATOLIC - SOCIAL - TRADICIONALISTA (amb censura eclesiàstica)

Redacció i Administració: Ignasi Iglesias, 24

Núm. 82

Any IV

Sortirà dues vegades al mes
Anuncis a preus convinguts
No es tornen els originals

SANT FELIU DE LLOBREGAT, 1 DE JUNY DEL 1935

Preus de subscripció:

Any	6'00 ptes.
Trimestre	1'50 »
Número solt	0'25 »

...No queda més que una tercera solució; la que propugnem. La conquesta de la direcció de l'Estat per a inocular-li l'esperit nacional i dotar-lo de la forma adequada a les característiques nacionals. Això és, l'implantació d'un Estat catòlic, tradicional, antiparlamentari, que, respectant les tradicionals autarquies forals, enforteixi la unitat i restableixi la continuïtat històrica i l'eficàcia de l'autoritat.

(Victor Pradera en el míting de Guadalajara)

IDEEES D'UN MILITANT

Arran la quinzena tradicionalista diumenge al Casal Tradicionalista

Quan es publiquin aquestes ratlles, hom haurà quasi acabat la pelegrinació de la llealtat tradicionalista per terres catalanes.

Aquesta crònica objectiva l'havem escrita expresament pels nostres amics per a comentar amb ells l'èxit sospitable de la quinzena tradicionalista, que a l'encert organitzador del Secretariat de la Junta Regional Catalana, ha estat possible, que en els reductes més sensibles de la nostra terra, la predicació, l'apostolat de la doctrina tradicionalista, aplaqués al poble incontaminat i les multituds que cerquen la serenor de l'esperit pairal, profundament catòlic, essencialment patriòtic i intensament monàrquic, s'abeuressin en el corrent vivificador de la doctrina tradicionalista, aclamada arreu per multituds que tenen el neguit de la veritat, que cerquen horitzons de justícia social i que ansien una articulació estatal conforme a uns principis que es cobejen i difícilment arrenquen del cor del poble, les gosadies demagògiques, iconoclastes i desvergonyides.

Als nostres amics que compleixen ben ortodoxament l'obligació moral de llegir la nostra premsa diària i tenir-la quotidianament com a única informadora del viure modern, res tenim de dir-los-hi. Però quants ni han encara que entenen que per millor informar-se compren el diari neutre i enemic! A aquests, no han pogut sentir la remor de les multituds que en aquests quinze dies de propaganda intensa, els nostres propagandistes han fet vibrar per terres catalanes. Aquests nostres amics voldríem avergonyir-los, perquè rectificassin el seu error. La premsa neutre i enemiga, no ha registrat, no podia registrar, l'èxit esclatant de la propaganda tradicionalista a Catalunya. Per això els nostres amics desplaçats, no han sentit com nosaltres l'emoció d'unes multituds aclamant al Tradicionalisme! Cal anar posant-se a rengle de mica en mica, amics!

Hom ens havia advertit, amb intenció noble i cristianament orientada, que no accentuéssim la nota política. L'unitat catòlica per damunt de tot! Certament. Però en la campanya de la quinzena tradicionalista, arreu de Catalunya hem sentit, tant en primer terme, la propugnació de la unitat catòlica, que ens doldria en l'ànima ofegar els nostres principis nacionals perquè ofegant aquests, ofeguem l'esperit d'unitat catòlica.

La quinzena de propaganda tradicionalista a Catalunya, quins èxits ha registrat ben sumariament la nostra premsa diària, ha coincidit amb l'intensitat de propaganda tradicionalista a totes les regions de la Península Ibèrica, sota els auspicis d'aquest home admirable i providencial, **VÍCTOR PRADERA**, senyor Fal Conde.

Certament, no cal que ens hi trenquem el cap. El Tradicionalisme manté les seves posicions i va conquerint-ne cada dia. Els mitings i conferències en són una prova evident i indiscutible.

El Tradicionalisme és una escola de formació nacional, cal que les nostres joventuts s'encaptinguin. Espanya necessita una orientació integral i continuadora. La situació internacional ho demana, cal crear una consciència superior a les castracions democràtiques. Espanya ha de viure la seva vida natural imperialista i poderosa! El Tradicionalisme, la seva doctrina, és la solució.

Cal estudiar-ho, no combatir-lo per sistema negatiu.

La jove generació carlina, tenim d'imposar-la.

PARVISSIMUS

El míting tradicionalista de

diumenge al Casal Tradicionalista

Oradors eloqüents, públic entusiasta
i aclamacions patriòtiques

Heus ací la informació que del acte, publicà "El Correo Catalán":

De acuerdo con el programa trazado por el Secretario de la Junta Regional, el pasado domingo día 26, tuvo lugar el miting de divulgación tradicionalista en el Salón Teatro del Casal Tradicionalista de San Feliu del Llobregat, que a la hora del mitin aparecía completamente abarrotado de correligionarios y elementos de opuesta ideología que quisieron sentir, atentos a la invitación, la voz de nuestros propagandistas.

A la hora anunciada aparecieron en el escenario los oradores señores Vives, Soler Janer, Elizalde, Carmen Villanueva y ocupando en el escenario lugares de preferencia junto con los representantes de la Junta del Distrito, Casal Tradicionalista, Requeté, Pelayos, Margaritas y Redacción de «Espanya Federal» y concejales de la minoría tradicionalista del Ayuntamiento.

En lugares de preferencia se colocaron las representaciones de los núcleos tradicionalistas de Cornellá, Hospitalet, Martorell, San Esteban de Sasroviras, Molins de Rey, San Juan Despí y otros pueblos de la comarca.

Inició los discursos el señor Juan Batlle presentando a los oradores.

Los señores José Vives, estudiante de la Facultad de Derecho de la Universidad de Barcelona, el señor Juan Soler y Janer, Concejal y Director de «El Correo Catalán», la señorita Carmen Villanueva de las Agrupaciones femeninas de Navarra y finalmente Jesús Elizalde, abogado, representante de las Juventudes tradicionalistas de Navarra, fueron exponiendo el programa tradicionalista de conformidad a las directrices de nuestra doctrina.

La falta de espacio y por no incurrir en omisiones imperdonables hemos de concretarnos en consideraciones y concisar el magnífico exponente del programa tradicionalista expuesto por los oradores.

El señor Vives reflejando el sentimiento de la juventud carlista catalana.

La señorita Villanueva, haciendo la vivificación de lo que la mujer tradicionalista ha de sentir en estos momentos.

El señor Soler y Janer en la exposición del momento presente después de la dura experiencia de la dominación esquerrana.

Y Jesús Elizalde, el verbo de las juventudes, conciso, enérgico, valiente y dominador de la masa.

El público subrayó los principales párrafos de los oradores, que premió en apoteósicas aclamaciones al finalizar los discursos.

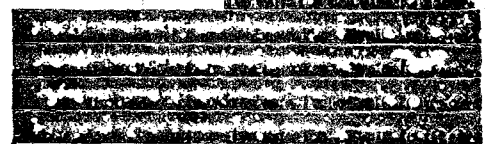
Un acto más del éxito de la propaganda tradicionalista, habida cuenta que a la misma hora y a diez kilómetros se celebraba el grandioso acto de propaganda social tradicionalista en el Palacio de Proyecciones de la Exposición de Barcelona.

Público entusiasta, oradores elocuentes y ambiente propicio fueron las características del acto. Unas señoritas margaritas Pepita Sarradell, Enriqueta Cañadell y la señora Eulalia Gelabert ofrecieron sendos ramos de flores a la señorita Villanueva y una multitud de jóvenes que aclamaban y vitoreaban los conceptos más valientes de los oradores.

Un éxito más para el despertar del tradicionalismo catalán.

Un pessic a les polítiques del temps

Una curiosa argumentació emprada sovint i generalment en defensa del sistema doctrinal i

L'argument, ben mirat, en lloc de defensor és completament acusador.

La política, contràriament a la definició liberal, és una ciència ètica referida a l'organització i funcionament de la Societat per a la consecució dels seus fins, formada per un conjunt de ciències tenint en compte les circumstàncies de temps, lloc, ambient i demés, constitueix una funció directament pròpia de l'habilitat: és un art.

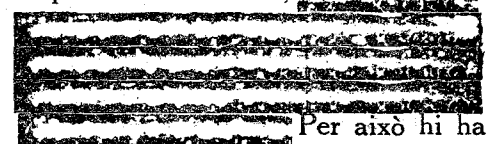
Queda per tant ben determinat que la política en ella mateixa és una ciència i que únicament la seva aplicació és un art.

Ara bé; la ciència és el coneixement cert, màxim i absolut de les coses pels seus principis i causes, és a dir, la possessió de la veritat: aquesta axiomàticament és única, indivisible i immutable; en una mateixa cosa només pot haver-hi una veritat que no es pot fragmentar ja que al mancar-li la integritat esdevé error puix aquest no és més que un defecte de veritat i que malgrat totes les contingències no pot canviar.

Per tant, la veritat política només pot ésser una, íntegra i immutable. És impossible que dues doctrines polítiques amb un mateix objecte tinguin conceptes divergents i ambdues siguin la veritat; tampoc pot ésser vertadera la doctrina que només accepta una part de la veritat i així mateix la que es modifica segons les circumstàncies. És a dir que jamai una política pot ésser

millor que les altres pel fet d'ésser més del temps; la mateixa veritat política fou ahir, és ara i serà demà, de tal manera que el fet de que una política sigui més del temps no demostra altre cosa que l'estar equivocada.

Tantmateix que avui a Espanya es practica la política més com a art que no pas com a ciència;

Per això hi ha tant interès en fer creure que la política és un art (d'aquí ve el conegut sofisme que diu que totes les polítiques són bones). D'aquesta manera el dret, que naturalment ja neix en l'home, i la moral existrien o no, tindrien un alcanç o un altre segons les circumstàncies, cosa que constituiria la mateixa negació del dret i la moral.

El collaborisme, tal com diuen, és vertaderament del temps; a la majoria dels espanyols no els interessa la Religió ni la Pàtria, encara que aparentment siguin piadosos i patriotes; els interessa només servir els cabals, els valors mobiliaris, les finques; formen un gènere que no vol ésser sacsejat que, per digerir eternament, necessita tranquil·litat, repòs i poques preocupacions; totes aquestes condicions les ofereix el collaboracionisme, la doctrina més del temps. És la política de la suavitat que aplica la seva doctrina emprant fortes dosis de la crasa substància anomenada vaselina, anàloga a la que ocupa el dermis abdominal dels seus seguidors.

Són del temps; és cert i per això són nombrosos: però no són la veritat!

Vistaclara

El nou Jutge Municipal de Sant Feliu

Una salutació a la Ciutat i un gest edificant.

El senyor Artur J. Palau i Ximenes en prendre possessió del càrrec de Jutge Municipal d'aquesta Ciutat ens ha tramés la salutació que ens plau reproduir íntegrament:

El Jutge Municipal E. L. M. al Sr. Director d'Espanya Federal i al tenir l'honor de participar-li que acaba d'acceptar el càrrec perquè ha estat nomenat, li és grat de trametre-li una afectuosa salutació, en la confiança de que es farà extensiva al poble de Sant Feliu per mitjà del periòdic, al qual i al senyor Director especialment s'ofereix en bé de la justícia i de Catalunya. Així mateix l'assabenta que ha sigut reposat de bell nou el Sant Crist que un dia

uns pobres folls profanaren, al seu despatx d'aquest Jutjat.

Artur J. Palau i Ximenes aprofita aquesta avinentesa per a testimoniar-li els seus afectes i consideracions.

S. Feliu del Llobregat, 21 de maig del 1935.

Al correspondre amb tota efusió, per la nostra part a la salutació que ens adreça, felicitem al senyor Palau pel càrrec amb que ha estat honorat desitjant-li tants encerts com actes de justícia en que intervingui.

Al mateix temps el felicitem ben fervorosament pel seu gest de noble independència que tant el prestigia, per la reposició en el lloc que li correspon, de la imatge del Sant Crist, que el sectarisme i la ignorància follia havia desplaçat en mal hora del lloc d'honor.

AL MEU AMIC JULIA FERRERES I PASCUAL

Cridat per Déu a la vida religiosa.

Adéu, amic. Déu et crida i el camí teu t'ha traçat: ara faràs nova vida l'esperit més enlairat; i voli per sempre unguida d'amor i de pietat.

no com llum esmortuïda, sinó com flama d'esclat.

Ton ànima enfebrorida cerca llum més exquisida de divinal claretat, i de la terra fugida estigui amb son Déu unida per tota l'eternitat.

Lluís M.^a d'Acosta.

Estudis Universitaris

El Carlisme doctrinal i històric.

El senyor Marqués de Lozoya, Professor de Història a l'Universitat de València i publicista d'alts prestigis internacionals, ha donat una Conferència en el Centre d'Estudis Universitaris, disertant damunt el tema «El Carlisme en el segle XIXè. Aquestes vertaderes lliçons d'història contemporànea han tingut gran eficàcia entre el nombrós i selectíssim concurs d'assistents que les varen escoltar amb molta atenció, essent molt curiós i força simptomàtic que molts dels oients, intel·lectuals de diverses procedències i escoles ideològiques, prenién notes de les esmentades disertacions.

El Carlisme, a més de l'actual reiximent polític entre el proletariat i els estudiants arreu de la península ibèrica, s'ha obert camí entre els elements culturals, als quals ha interessat la seva exposició doctrinal i històrica, doncs han adverat que el Carlisme, constitueix un cas de doctrina política de la màxima hispanitat i de valor eficient per a la necessària transformació social, política i jurídica que s'imposa davant la desfeta actual.

Portava el Carlisme l'adversió de les forces liberals i revolucionàries d'Espanya: perduda, per la traició, la dartera guerra carlina, va rebaixar-se sobre el Carlisme; la sàtira, el frau i la calúmnia, amb què s'ha alimentat intel·lectualment dues generacions d'homes equivocats, sota totes les formes de la paraula parlada, perorada i escrita, s'ha bastit la ficció contra el Carlisme; va néixer i créixer un monstre odiós i temible, que enverinava els cors i els cer-

vells; l'odi al Carlisme, a través de la falla dels vividors i explotadors de les multituds.

Per mitjà de l'estudi, hom copsa del Carlisme la seva història desapassionada; la seva doctrina, serenament ponderada i com a resultat s'ha obtingut un concepte del Carlisme molt diferent del que estava estereotipat en les ments desaprensives o bé indolents per a la formació de conceptes propis.

El senyor Marqués de Lozoya, amb el màxim respecte que requereix la història ha exposat l'acció bèl·lica i doctrinal del Carlisme que ha tingut sempre grans generals i grans pensadors, estratèges armats, oradors i escriptors, que en el seu moment han estat sempre allò millor d'Espanya en el seu ordre respectiu.

S'expressa molt bé, quan fa notar aquest fet: «Pot dir-se que hi hagueren carlins abans que es plantegés la qüestió dinàstica» per la senzilla raó que anaren cap el seu centre natural, al després denominat carlisme, el pensament i el cor de tots els espanyols que veient en perill la unitat catòlica d'Espanya sabien que aquesta estava en perill imminent.

En consignar aquí les notables conferències del senyor Marqués de Lozoya al Centre d'Estudis Universitaris, constatem de bell nou el corrent de simpatia cap al carlisme, corrent de cultura que per versar sobre la història tenen una valor de ponderació i de neguit especulatiu, entre els intel·lectuals que volen pensar per compte propi.

L'Oració

Durant els dies d'obscuritat mental que precedeixen l'ús de la raó, la mare és l'encarregada d'esquinsar les tenebres, arribant al fons del cor per tal de fomentar inclinacions santes, o millor dit, per desempolsar, enfortir les que ja existeixen en les ànimes dels seus fills. Llavors és la mare que viu en ells, i ella és la que ha de procurar que així que es comencen a descloure aquells llavis per a barbotejar quatre mots, siguin de pregària oferint-los a la Verge, perquè els posi sota el seu mantell. I quan la seva intel·ligència comenci a brillar sota els raigs resplendents de l'ús de la raó, que la vagi omplint de mica en mica de les veritats de la fe, i no oblidis que Déu s'ha després generosament d'un ministre de la

seva cort celestial, que és l'àngel de la guarda, perquè l'ajudi en aquesta empresa.

Per tant, mares, invoqueu molt sovint l'àngel del vostre fill. En despatxar-se, feu que sigui de seguida el seu front amb el senyal de la Creu i que doni el cor a Déu.

«Si em veies obligat, deia Legauve, a escollir per un nen, entre saber resar i saber llegir, diria que sàpiga resar; perquè resar és llegir en el sostre d'Aquella del qual ve tota la llum, tota justícia, tota bondat.» «Qui sap resar — diu Sant Agustí — sap viure bé.» El que és la llum per als ulls, és l'oració per al cor de l'home. Amb raó se l'anomena respiració de l'ànima. Beneïda sigui la mare que fa resar els seus fills.

DR. J. LLADÓ, PVRE.

A l'Aplec de Poblet

L'expedició de tradicionalistes santfeliuencs cap a la concentració tradicionalista de Poblet haurà de subjectar-se a les següents instruccions:

Sortiran de Sant Feliu autocars especials, quines places estant totalment ocupades per 135 expedicionaris.

L'hora de sortida serà el diumenge dia 2 a les 5 en punt del matí de la Plaça de l'Església.

A les 6 es combregarà a l'Església de la Trinitat de Vilafranca.

Cal portar-se la minestra per tot el dia.

Els joves del Requeté es subjectaran a llurs instruccions especials.

Els demés expedicionaris, a Poblet, seguiran el programa general de la concentració.

El Qüefe d'expedició és el senyor Josep Segué.

Pro premsa Tradicionalista

Hem rebut del senyor Abelard Da-Riva i de Angulo, Gestor d'Hisenda de la comunitat Tradicionalista, la relació que amb molt de gust publiquem:

SUSCRIPCION DE ALHAJAS PARA LA PRENSA TRADICIONALISTA

Primera lista

(La indicación (E) significa entregado; la (O) ofrecido).

- N.º 29.—S. M. Doña María de las Nieves de Braganza de Borbón. Un broche iniciales M. B. en brillantes, orla catorce brillantes. (E.)
- 1.—Don Mariano Redondo y Señora. Un par de pendientes, un par de gemelos y dos botones de pechera de oro. (E.)
- 2.—Don Juan J. Madrid. Una moneda de veinte pesos oro mejicano. (E.)
- 3.—Un sacerdote asentón de Toledo que tenía guardada una onza de oro para Misas Gregorianas después de su muerte. Una onza de Oro de 1819. (E.)
- 4.—Don Laureano Florez. Madrid. Reloj de oro de caballero. (E.)
- 5.—«E...» Madrid. Dos onzas de oro de 1777 y 1778. (E.)
- 6.—Una familia tradicionalista granadina. Una mantilla. (E.)
- 7.—D. P. R. Madrid. Un anillo de boda, sortija de sello, cadena reloj de oro, cadena collar con dos medallas, tres onzas, una media onza, dos ochentines; una moneda de cuatro escudos, otra de veinticinco pesetas y otra de veinte francos. (E.)

- 8.—Un Sacerdote Navarro. Navarra. Cien pesetas en metálico. (E.)
- 9.—Unas Religiosas. Bilbao. Cincuenta pesetas en metálico. (E.)
- 10.—J. M. G. B. Sevilla. Cincuenta pesetas en metálico. (E.)
- 11.—Don José M.ª Alvear, Jefe Provincial de Córdoba. Un par gemelos de oro. (E.)
- 12.—D. Alejandro Muñoz. Sevilla. Una onza de oro de Carlos III. (E.)
- 13.—Don Francisco López Meneses. Sevilla. Un par gemelos, cadena collar con medalla y anillo alianza.
- 14.—Señores de Contreras. D. Fernando. Trece monedas de oro de cuatro duros. (E.)
- 15.—Doña Gracia Solís de Contreras. Broche con amatista y brillantes (E.)
- 16.—Don Fernando Contreras. Reloj de oro. (E.)
- 17.—Doña Matilde Contreras y Solís de García Blanes. Sortija zafiro y brillantes. (E.)
- 18.—Don Manuel Fal Conde. Sevilla. Sortija zafiro y brillantes. (E.)
- 19.—Doña María Macías de Fal. Sevilla. Cadena con perlitas y medalla nácar y brillantes. (E.)
- 20.—Don José M.ª Fal Macías. Sortija de oro sello. (E.)
- 21.—Don José Macías. Sanlúcar la Mayor. Un par gemelos y pasador de oro. (E.)

Aquesta Direcció d'«Espanya Federal» tindrà cura amb totes les garanties de la recepció i lliurament dels donatius que se li confiïn.

Primera Comunió dels infants Santfeliuencs

Relació dels nens i nenes de Sant Feliu que el diumenge dia 19 varen fer la primera comunió a l'Església Parroquial.

NENS

Enric Cadinals Badia; Vicenç Blanch Garcia; Vicenç Naulart Mateu; Manuel Pont Artu; Magí Vives Jorba; Josep Menal Vallès; Josep Domingo Campderros; Joan Duran i Costa; Anton Cortés i Behí; Enric Massip Vilella; Joaquim Vinyolas Esfort; Joaquim Aparici Gelabert; Francesc Salvany Ferran; Josep Abat i Font; Josep Rossich Alavesa; Josep Padró; Josep M.ª Boi Roca; Joan Alcaraz Prunés; Antoni Antolí Fàbregas; Lluís Ramolà Rius; Miquel Pahissa Benet; Artur Oliveras Bou; Ernest Carbonell Codina; Joan Sanahuja Vives; Marcel Clemente Vera; Carles Martí Mitjans; Jaume Vila Serrate; Joan Gargallo Fabre; Anton Garrido Cardenal; Jaume Benet Marquès; Clement Prats Bonic; Joan Aranzana Lorenzo; Diego Aranzana Lorenzo; Josep Ramírez Baño; Francesc Bosch Parés; Angel Obiols Romagosa; Hilari Martínez Miñana; Josep Cacereny Lerní; Jaume Barson Ribes; Jordi Aparici Gelagert; Miquel Ortells Ballester; Jaume Agulló Colomines; Andreu Sánchez Morilla.

NENES

Concepció Nonell Pañella; Carme Giner Castells; Rosa Giner Castells; Maria Fontanals Andreu; Maria Roldó Fisas; Prudència Jorba Cortada; Benita Jorba Cortada; Irene Mestres Alavall; Maria Serra Sigales; Magdalena Codinach Badia; Anita Aranzana Arquero; Joaquina Duran Costa; Isabel Ramírez Baños; Pilar Gil Monasterio; Mercedes Gil Monasterio; Conchita Planas Artigas; Annita Vallés Ferrer; Isabel Balcells Pie; Carme Carbonell Codina; Magda Mitjavila Vallès; Teresa de la Cruz Alonso; Meroedes de la Cruz Alonso, Maria Izquierdo Méndez; Anna Junque Sorribas; Teresa Pahisa Riusec; Angelina Farreres Vives; Margarita Farrés Pagés; Margarida Lladó Fontfreda; Rosa Condominas Aparici; Lola González Pérez; Rita Montmany Lleres; Carme Guasch Peras; Maria Gelabert Cendrós; Carme Sistacs Cinto; Rosa Cañameras Plana; Angelina Ribas Machín; Núria Sàez Morral; Neus Rigol Badia; Anna de Haro Plana; Josefa Pastoret Panyella; Montserrat Tarrida Sanahuja; Teresa Castellví Ojeda; Soledad Sánchez Morillas.

El dia 26, guarits de la seva malaltia, feren la primera comunió els germans Josep i Madrona Pujol i Roura.

A tots l'enhonorabona.

Correspondència

Josep Tusalba; S. Esteve Sasroviras.—Reberem la vostra correspondència. Penseu que el periòdic es publica els dies 15 i 30 de cada mes, per tant, en enviar notícies, feu-ho, si us plau, amb notícies recents i amb quartilles a una sola cara i prescindiu de la carta preàmbul.

Silex, San Feliu. — Anirà en un pròxim número perquè no perd actualitat. Teniu condicions i cal que us hi dediqueu. Els vostres estudis és la millor garantia per a sortir de la rutina i fer-vos un excellent propagandista. Feu-ho més curt, tots hi guanyarem.

Flor de Lis, Cornellà del Llobregat.—Amic i company. Vós coneixeu prou bé el que és fer un periòdic. Els vostres admirables treballs

literaris aniran, però deixeu-nos aprofitar més el poc espai amb què comptem. Som els primers a doldre'ns de no poder donar més amplitud a la publicació de la vostra acurada producció.

Josefa Arabia, Sant Feliu. — Tingui paciència, anirà. L'excés d'original ens obliga a combinacions. Vostè se'n farà càrrec, veritat?

Lluís M. d'Acosta, Barcelona. — Va el seu primer treball. Així interessan, curts i substancials i així acontentem tots els bons amics que ens ajuden amb la seva col·laboració. Gràcies.

R. R. S., Monistrol. — Som una altra vegada al peu del canó. Què feu ací dalt d'aquestes cingleres? Apa, a treure el rovell de la vostra ploma. La causa ens imposa treballar.

Margarida

ROMANÇ CARLI

I

Adéu, amor del meu cor!
Adéu, Margarida aimada!
M'envaig a servir el Rei
i a lluitar per Déu i Espanya.
Són a cents els voluntaris
que ja han empunyat les armes
i formen els batallons
al crit de ¡Visca Don Carles!
Amb ells l'ideal em crida
i el meu deure m'hi reclama.
Demà, quan claregi el dia,
ja aniré per les muntanyes
amb el fusell i el sarró,
i la boina colorada.
Digue'm, dolça Margarida,
un record no vol donar-me?
No me'n duré un testimoni
molt més ferm que les paraules?
—Amor meu, el meu amor,
jo tinc fe, i tindrè constància.
Jo et dono per testimoni,
aquesta Creu, que és de plata,
que l'avi la dugué al pit
fent la primera campanya.
Ella et recordarà sempre
que, jo prego amb tota l'ànima
perquè no siguis covard
ni traïdor a nostra Causa.—
—Gràcies per la rica ofrena,
que em darà força i coratge
per desafiar la mort
i mirar-la cara a cara.

Adéu, dolça Margarida!
Adéu, promesa estimada!
Bé puc anar-me'n joiós,
que per mi pregarà un àngel!—

II

—D'on vénen els batallons?
D'on ve tanta carlinada
cantant cançons de victòria
i llençant boines a l'aire?—
—Diuen que vénen d'Alpens
on hi hagut la gran topada.
Diu que ha mort en Cabrinety
amb el pit tot ple de bales
i han rendit els seus soldats
i els han pres totes les armes.
Diu que per cada carlí
cinc liberals batallaven,
però els carlins son astuts,
són valents i res els espanta
i han vençut a l'orgullós
que exterminar-los jurava.
—Ara s'atancen al poble.
Obriu-los totes les cases,
engarlandeiu els balcons
i que volin les campanes,
que, amb ells ve l'Infant Alfons
i la gentil Donya Blanca!
Sortiu, noies, al carrer,
que ara ve la jovenalla,
la que tan bé sap lluitar,
la que riu i la que canta,
la que ha triomfat ara Alps
com triomfarà a tot Espanya!—
(Seguirà.) P. FLOR DE LIS

Notícies generals

A Sabadell on residia, ha mort, el senyor Francesc Sarradell Mateu, pare del nostre estimadíssim amic i constant col·laborador Enric Sarradell i avi dels entusiastes joves tradicionalistes Jaume, Mercè i Pepita Sarradell Company.

El senyor Sarradell suava traspasat, que ha mort tant cristianament com havia viscut, s'havia distingit sempre per la seva intransigència catòlica-carlista que tan honrosament ha hereditat el seu fill Enric i néts Mercè, Pepita i Jaume Sarradell.

La família Sarradell encara que amb doloroses sofrenes per la seva intransigència ideològica, és al nostre entendre un exemple viu de perseverància tradicionalista que comença en els seus besavis i es manté incolumne avui en els joventíssims néts.

El senyor Francesc Sarradell, fill i nét de veterans carlistes, deixa avui bona niçaga de llealtat.

Al seu enterament varen sumar-s'hi els nostres amics sabadellencs i va ésser una manifestació de dol.

A la seva família, d'una manera especial als fills Enric, Jaume i Josepa, néts, germans, nebots i parents, el nostre més sentit condol tot i demanant als amics i simpatitzants una oració pel descans de l'ànima del lleal traspasat.

En el Casal Tradicionalista s'ha començat un concurs d'escacs, d'eliminària social, prenent-hi part 24 socis. El guanyador del campionat serà premiat amb un bonic present.

El dia 16 de juny la Secció de Football i la de Teatre es traslladaran a Badalona, al Centre Tradicionalista, per a contendir amb aquell grup social i a la tarda donar una representació teatral.

Desitgem força encert als nostres elements.

Parlant de la qüestió de la venda de peix els diumenges hom diu que hi ha hagut un plesbicit de venedors.

Preguntem nosaltres. Hi ha hagut un plesbicit de compradors?

El diumenge dia 19 varen jugar en el nostre camp La Cultural Gimnàstica de la Joventut Tradicionalista i la Penya Xut de Cornellà.

Guanyaren els nostres per 7 a 2 goals.

El nostre equip va alinear-se així: Padrosa; Ribas, Rius; Bigas, Cruz, Ribas; Sagués, Lahoz, Diego, Guasch, Lladó.

Els gols els marcaren Diego 3, Lladó 2, Guasch 1, i Sagués, 1.

Ha estat nomenat, per cert molt encertadament, orientador de la Joventut Tradicionalista el convençut militant Josep Sagués. L'enhonorabona.

El dia 14 hi va haver sessió extraordinària de la Joventut Tradicionalista per tal de rebre les darreres orientacions piadoses del senyor Ecnòm Mossèn Josep Montaner.

Fou una sessió digna i profitosa.

A. Félix Nieto
 SUC. DE F. CALAFELL
 Caspe, 41 - Teléfono 15487
 Barcelona

Libros rayados
 Muestrarios
 Encuadernaciones
 Imprenta — Papelería
 Objetos de escritorio

BACALLA
 CONSERVES
 OLIVES

Vídua de
J. Feliubadaló

Pòrtics de Sant Josep, 15 - G.
 Boqueria

Telèfon 17583-BARCELONA

Escultura Religiosa
 IMATGES - RELLEUS
 CRISTS
 FIGURES DE PESSEBRE
 La casa millor assortida

Rosend Olivella
 Boters, 19 i 21 - Telf. 12842
 BARCELONA

(Aquesta casa construeix les capelles de les visites domici-liàries).

Casa OLLE
 EXCLUSIVA EN GENERES
 DE PUNT
 Novetats per a Senyora, Ca-vallers i Nens

Exclusiva Mitjes HADA

Carrer Cardenal Casanyes, 4
 (Pla Boqueria)
 Telèfon 18691-BARCELONA

Casa Lladó

FERRETERIA
 BATERIA DE CUINA
 METALLS
 ARTICLES PER A REGALS

Temporada d'istiu

Extens assortit en Neveres - Geladores - Thermos
 Bombetes elèctriques.
 Pulveritzadors «Muratori», insecticida «Geisha»
 i tots els demés artícles de l'acreditada Casa Casellas

Laureà Miró, 217 — SANT FELIU DE LLOBREGAT

Ortopedia Telxidó
 Aribau, 5 Tel. 33882

Encargos por prescripció
 facultativa

Confecció y aplicació de
 Bragueros, Fajas y medias
 de goma

PINTOR I EMPAPERADOR
 PREUS REDUITS

Josep Julià
 Carrer Major, 21
 Sant Llorenç d'Hortons

Proveu la insuperable qualitat
 de **car** dels nostres pollas-tres, amb els no menys
 garantits ous del dia,

PER A MALALTS
 PER A INFANTS
 PER A GASTRONOMS

Granja Avícola G. A. LL.

Sant Feliu de Llobregat
 PRAT DE LA RIBA, 2

ESTACION
 «PARADA DE LA CREU»

Ramon Martí
 Gasolina Aceites Bar
 Servicio permanente
 Telf. 32 - ESPARRAGUERA

Clínica del Calzado
 de Carmelo Soler
 Calzado a medida
 Composturas a la perfecció
 Laureano Miró, 183 - S. Feliu

SASTRERIA «SPORT»
MANUEL ROSELL
 Representant de les Màquines
 de cosir «ALFA»
 Laureà Miró, 195
 Sant Feliu de Llobregat

Impremta Antiga Aleu
 Riego, 42 - Sans
 Treballs comercials i artístics
 Estampes 1.ª Comunió
 Telèfon 35889

Per a vestir barato i bé
 la

Sastrería J. Olivé
 Riego, 30, tda. - Barcelona (S.)

Està ja enterat de les sèries?
 Per cinc pessetes pot obtenir
 un vestit de 125 ptes.

Pedro Calsina Sabater
 MAESTRO DE OBRAS
 Depósito de cal y cemento
 de todas clases
 Serralet, 72 :- : MASQUEFA

JAUME JULIÀ ESTEVE
 Restauració i daurador d'imat-ges. Tallats sobre el vidre.
 Pintura decorativa de totes les èpoques. Rètols de tota mena.
 Plaça de l'Església - GELIDA

FABRICA DE TERRISSERIA
de Pasoual Andrés
 Ornametació de gèneres se-gons encàrrecs :- : Artícles
 d'art propis per a regals
 ST. IGNASI, 34 ESPARRAGUERA

ADVENIAT REGNUM TUUM
El Siglo Futuro
 DIOS PATRIA REY
 Gran diario Tradicionalista
 de Madrid

Xavier Espona Puigserinanel
 Advocat
 Procurador dels Tribunals

Carrer Vidal i Ribes, n.º 4
 Telèfon 85
 Sant Feliu de Llobregat

MÁRMOLES
 para construcciones,
 muebles y decoración

ARTE FUNERARIO
 Esculturas, Lápidas, Inscripciones

Antonio Padró
 Talleres: Cervantes, 7
 Exposición y Venta: Avinió, 34
 BARCELONA

Ja sabeu que l'escola catòlica és el col-legi Verdager que dirigeix el Sr. Serra?
 Catòlics: la vostra escola és al carrer
 L. Miró, 143